

— obciążenie drugiej strony kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2018 r. – Enterprise Holdings / EUIPO (E PLUS)

(Sprawa T-339/18)

(2018/C 268/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Enterprise Holdings, Inc. (Saint Louis, Missouri, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: D. Farnsworth, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego „E PLUS” – zgłoszenie nr 16 377 079

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie R 2141/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- dopuszczenie publikacji zgłoszenia;
- obciążenie EUIPO własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2018 r. – BNP Paribas / EBC

(Sprawa T-345/18)

(2018/C 268/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BNP Paribas (Paryż, Francja) (przedstawiciele: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi i M. Dalon, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji EBC nr ECB-SSM-2018-FRBNP-17 z dnia 26 kwietnia 2018 r., w zakresie w jakim zobowiązuje ona do odliczenia nieodwołalnych zobowiązań płatniczych zaciągniętych w jednolitym funduszu restrukturyzacji, krajowych funduszach restrukturyzacyjnych i systemach gwarancji depozytów od kapitału podstawowego Tier 1, na zasadzie indywidualnej, subskonsolidowanej lub skonsolidowanej, a w szczególności pkt 9.1, 9.2 i 9.3;
- obciążenie EBC całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy braku podstawy prawnej. W tym względzie skarżąca twierdzi, że sporna decyzja stwarza nową zasadę o zasięgu ogólnym, która wyraźnie wykracza poza ramy prawne regulujące wykonywanie przez skarżącą zadań nadzoru ostrożnościowego.

Ponadto, wydając decyzję przyjętą bez uprzedniej analizy ryzyka wypłacalności i płynności i nie uwzględniając profilu ryzyka skarżącej strona pozwana przekroczyła uprawnienia przewidziane przez art. 4 ust. 1 lit. f) i art. 16 rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. 2013, L 287, s. 63) (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1024/2013”).

Wreszcie skarżąca uważa, że art. 16 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 1024/2013 nie upoważnia EBC do działania w celu zapewnienia „lepszey informacji dotyczącej ryzyka” oraz że art. 4 ust. 1 lit. f) i art. 16 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 1024/2013 nie uprawniają do przyjęcia środków ostrożnościowych wobec składników pozabilansowych.

2. Zarzut drugi dotyczy błędu co do prawa w zakresie, w jakim pozwana dokonała błędnej interpretacji tekstów wspólnotowych ustanawiających możliwość skorzystania przez instytucje kredytowe z nieodwołalnych zobowiązań płatniczych (zwanych dalej „NZP”) w celu spełnienia części ich zobowiązań wobec funduszy restrukturyzacji i systemów gwarancji depozytów. Zaskarżona decyzja narusza cele właściwych zasad, ponieważ nie uwzględnia zamiaru prawodawcy wyrażonego przy wdrażaniu tych instrumentów. Tym samym rzeczona decyzja pozbawia sporne przepisy skuteczności (effet utile).
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności, w zakresie w jakim zobowiązanie do odliczenia NZP od jej funduszy własnych jest nieodpowiednie i niekonieczne w świetle czysto hipotetycznego i już pokrytego ryzyka. Zdaniem skarżącej środek ten jest nieproporcjonalny przy wzięciu pod uwagę celu postawionego przez sam EBC, który polega na „dostarczaniu odpowiednich informacji o ryzykach finansowych”.
4. Zarzut czwarty dotyczy oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasady dobrej administracji. Skarżąca twierdzi, że postanawiając skorzystać z narzędzia (odliczenia od funduszy własnych) oczywiście niedostosowanego do celu, do jakiego ma ona dążyć (dostarczanie odpowiednich informacji o ryzykach), pozwana uchybiła zasadzie dobrej administracji, ponieważ nie wyciągnęła właściwych wniosków ze swojej własnej oceny.